

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums par tematu “Komisijas 25. gada pārskats par Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzību (2007. gads)”

COM(2008) 777 galīgā redakcija

(2011/C 18/17)

Ziņotājs: **Christoph LECHNER** kgs

Eiropas Komisija saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 262. pantu 2008. gada 18. novembrī nolēma konsultēties ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju par tematu

“Komisijas 25. gada pārskats par Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzību (2007. gads)”

COM(2008) 777 galīgā redakcija.

Par Komitejas dokumenta sagatavošanu atbildīgā Vienotā tirgus, ražošanas un patēriņa specializētā nodaļa savu atzinumu pieņēma 2010. gada 2. martā.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 462. plenārajā sesijā, kas notika 2010. gada 28. un 29. aprīlī (29. aprīļa sēdē), ar 120 balsīm par un 4 pret pieņēma šo atzinumu.

1. Secinājumi un ieteikumi.

1.1. Dažas dalībvalstis vēl joprojām saskaras ar grūtībām direktīvu transponēšanai paredzēto noteikumu izstrādē. Lai īstenotu direktīvas, pastāv dažādas iespējas, proti, gan fakultatīvie noteikumi, kas dalībvalstīm dod salīdzinoši lielu rīcības brīvību savu transponēšanas pasākumu izvēlē, gan preskriptīvie, respektīvi, obligātie noteikumi. Tāpēc jānodrošina līdzsvars starp tiešu pārņemšanu pārāk brīvu transponēšanu.

1.2. Komiteja atbalsta šādas Komisijas prioritātes:

- risināt problēmu, kas saistīta ar direktīvu būtiski novēlotu transponēšanu,
- pastiprināti īstenot preventīvus pasākumus, tostarp izvērtēt īstenošanas un atbilstības problēmas, veicot ietekmes novērtējumus,
- uzlabot informāciju un neformālas problēmu risināšanas iespējas, kas pieejamas iedzīvotājiem un uzņēmumiem, un
- vispirms pievērsties svarīgākajiem gadījumiem un ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošināt, lai pārkāpumu gadījumos pēc iespējas ātrāk rastu koriģējošus risinājumus.

1.3. Komiteja atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos arī turpmāk prioritāšu lokā iekļaut problēmas, kas ievērojami ietekmē pamattiesības un personu brīvu pārvietošanos, kā arī pirmām kārtām izskatīt pārkāpumus, kas negatīvi ietekmē daudzus iedzīvotājus, viņiem kaitē atkārtoti vai ievērojami ietekmē viņu dzīves kvalitāti.

1.4. Komiteja aicina piemērot proaktīvāku pieeju, piemēram,

— Kopienas līmenī izstrādāt vieglāk transponējamus noteikumus,

— jau no sākuma izstrādāt precīzu, pastāvīgi atjaunināmu atbilstības tabulu,

— izstrādāt mērķtiecīgas norādes uz direktīvas fakultatīvajiem vai obligātajiem noteikumiem, lai nodrošinātu tās sekmīgu transponēšanu.

1.5. Komiteja tomēr norāda arī uz tām jomām, kurās, plānojot, izstrādājot un transponējot noteikumus, vajadzētu piemērot proaktīvu pieeju. Tāpēc EESK atzīmē, ka noteikumi un regulējums ne vienmēr ir vienīgais un labākais veids, kā sasniegt vēlamos mērķus.

1.6. Komiteja uzskata, ka Komisijai būtu efektīvāk jāīsteno pārkāpumu izskatīšanas procedūras, sevišķi paātrinātā procesa piemērošana novēlotas transponēšanas gadījumā.

1.7. Komiteja uzskata, ka citi problēmu risināšanas mehānismi, piemēram, Iekšējā tirgus problēmu risināšanas tīkls (SOLVIT), Iekšējā tirgus informācijas sistēma (IMI), ieteiktā sistēma informācijas apmaiņai saistībā ar darba ņēmēju norīkošanu darbā un projekts *EU PILOT* nodrošina labas iespējas samazināt Komisijas darba apjomu pārkāpumu izskatīšanā.

1.8. Komiteja uzskata, ka Eiropas portālā jāpaplašina informācija par dažādiem sūdzību iesniegšanas mehānismiem, tādējādi uzlabojot informācijas iegūšanu pilsoniskajai sabiedrībai un sabiedrībai kopumā, ievērojot izņēmumus, kas saistīti ar sabiedrības interešu aizsardzību atbilstoši tiesu praksē noteiktajiem principiem.

1.8.1. Komiteja arī ierosina attiecīgajā tīmekļa vietnē sniegt plašāku informāciju un tajā publicēt pārkāpumu gadījumos pieņemtos Komisijas lēmumus, sākot no sūdzības reģistrēšanas līdz pārkāpuma izmeklēšanas beigām.

1.9. Turklāt būtu jāapsver Eiropas mēroga kolektīvo prasību mehānismu ieviešana, lai papildinātu iniciatīvas, ko pašreiz izstrādā patērētāju aizsardzības un konkurences tiesību jomā, lai tādējādi dalībvalstīs stiprinātu pašregulācijas mehānismus.

1.10. Komiteja ierosina Komisijai arī turpmāk tai lūgt regulāri izstrādāt atzinumus par gada pārskatiem, lai organizētā pilsoniskā sabiedrība varētu paust viedokli par Kopienas tiesību piemērošanu, tādējādi sniedzot ieguldījumu tiesību aktu īstenošanā ES dalībvalstīs.

2. Komisijas ziņojums ⁽¹⁾.

2.1. Komisija kā Līguma izpildes uzraudzītāja ir atbildīga par Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanu un rūpējas par to, lai dalībvalstīs ievērotu Līguma noteikumus un sekundāros tiesību aktus. Eiropas Kopienas dibināšanas līguma noteikumi, 10 000 regulas un vairāk nekā 1 700 direktīvas veido plašu tiesību aktu kopumu, kas jāievēro jau 27 dalībvalstīs. Tāpēc, piemērojot tiesību aktus, neizbēgami rodas daudzi dažādi jautājumi un sarežģījumi. Noteiktās jomās Kopienas tiesību piemērošana ir saistīta ar īpašām problēmām.

2.2. Komisija 2007. gada septembrī pieņēma paziņojumu "Rezultātu Eiropa — Kopienas tiesību aktu piemērošana" ⁽²⁾, kurā tā apņēmas "savā gada pārskatā (...) vairāk uzmanības pievērst stratēģiskiem jautājumiem, pašreizējā stāvokļa novērtējumam saistībā ar tiesību aktu piemērošanu dažādās jomās, prioritātēm un turpmāko uzdevumu plānošanai, tostarp to tiesību aktu jomu pārbaudei, kurās bieži notiek pārkāpumi", lai atbalstītu "stratēģisko starpiestāžu dialogu par to, cik lielā mērā Kopienas tiesību akti sasniedz savu mērķus, ar kādām problēmām nākas saskarties un kādi ir iespējamie risinājumi".

2.3. Minētajā ziņojumā Komisija norāda uz problēmām tiesību aktu piemērošanā un vērš uzmanību uz šādām trim prioritārām jomām: 1) preventīvi pasākumi, 2) informācija un problēmu risinājumi, kas paredzēti iedzīvotājiem, un 3) prioritāšu noteikšana sūdzību un pārkāpumu izskatīšanā. Turklāt ir uzsvērts Komisijas un dalībvalstu ciešas partnerības nozīme, norādot, ka tās rīko valstu ekspertu tikšanās, lai pārvaldītu juri-diskos instrumentus un modernizētu pieejas.

2.4. Dažādu jomu analīze. Īoti daudz sūdzību un pārkāpumu tiesvedības procesu ir šādās jomās: vides aizsardzība, iekšējais tirgus, nodokļi un muitas ūnija, enerģētika, transports, nodarbi-

nātība, sociālie jautājumi un līdztiesība, veselība un patērētāju aizsardzība, kā arī tiesiskums, brīvība un drošība. Dažās citās nozarēs, piemēram, lauksaimniecībā, izglītībā un kultūrā, vērojama būtiska kavēšanās direktīvu transponēšanas jomā ⁽³⁾.

2.4.1. Novēlotas direktīvu transponēšanas dēļ 2007. gadā tika uzsāktas jaunas pārkāpumu tiesvedības procedūras šādās jomās:

- 206 tiesvedības procedūras iekšējā tirgus un pakalpojumu jomā,
- 227 tiesvedības procedūras saistībā ar Kopienas tiesību aktiem brīvas preču aprites jomā,
- vairāk nekā 330 procedūras veselības un patērētāju aizsardzības jomā,
- 125 procedūras Kopienas vides tiesību jomā.

2.5. Turpmāk minētie specifiskie piemēri ilustrē dažādās ar tiesību aktu transponēšanu saistītās problēmās un to ietekmi uz iedzīvotājiem.

Publiskais iepirkums

— 2007. gadā tika izskatīti 344 publiskā iepirkuma noteikumu pārkāpumi. No tiem 142 pārkāpumu (41 %) izskatīšanu varēja izbeigt; tikai par 12 pārkāpumiem (apmēram 3,5 %) vajadzēja celt prasību tiesā. No minētajiem 344 gadījumiem pārkāpums tika konstatēts apmēram 200 gadījumos, un 25 % no tiem bija prioritāri gadījumi.

— Jautājumā par publiskā iepirkuma direktīvu transponēšanu ⁽⁴⁾ jāatzīmē, ka 2007. gadā 7 gadījumos no 10 varēja izbeigt pārkāpumu izskatīšanas procedūras, kas bija ierosinātas pret tām dalībvalstīm, kuras noteiktajā termiņā nebija paziņojušas par saviem transponēšanas pasākumiem. Noslēdzoties 2007. gadam, tikai 3 dalībvalstis, proti, Beļģija, Luksemburga un Portugāle, vēl nebija sniegušas informāciju par saviem transponēšanas pasākumiem. Pašreiz vienīgā valsts, kas vēl joprojām ir iesaistīta pārkāpumu tiesvedībā, ir Luksemburga ⁽⁵⁾.

Patērētāju aizsardzības jautājumi

— Direktīvas par uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem ⁽⁶⁾ transponēšanas termiņš beidzās 2007. gada 12. jūnijā. Divdesmit divas dalībvalstis noteiktajā termiņā nebija informējušas Komisiju par transponēšanas pasākumiem. Tādēļ Komisija tām nosūtīja oficiālas paziņojuma vēstules, un līdz 2007. gada beigām sešas dalībvalstis sniedza informāciju par saviem transponēšanas pasākumiem.

⁽¹⁾ COM(2008) 777, galīgā redakcija; SEC(2008) 2855; 1. un 2. punkts.
⁽²⁾ COM(2007) 502 galīgā redakcija, 5.9.2007., skatīt EESK atzinumu pa šo tematu, OV C 204, 9.8.2008., 9. lpp.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/community_law/docs/docs_directives/mne_sector_na_20091124_en.pdf.

⁽⁴⁾ OV L 134, 30.04.2004., 1. lpp., OV L 134, 30.04.2004., 114. lpp.

⁽⁵⁾ SEC(2008) 2854, 18.11.2009., 206. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 149, 11.06.2005., 22. lpp.

— Komisija 2007. gadā pārbaudīja arī Direktīvas 93/12/EK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos transponēšanu desmit dalībvalstīs, kuras 2004. gada maijā iestājās ES. Deviņās no desmit dalībvalstīm tika konstatētas dažādas problēmas, un tās saņēma vēstules ar brīdinājumu par pārkāpumu tiesvedības iespējamību.

— Attiecībā uz Direktīvu par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu⁽⁷⁾ tika apzinātas vairākas iespējamās problēmas tās transponēšanā, taču 2007. gadā iedzīvotāji neiesniedza nevienu sūdzību par tās īstenošanu.

2.6. Ziņojuma pielikumā iekļautajos Komisijas dienestu darba dokumentos ir detalizētāk analizēts stāvoklis dažādās Kopienas tiesību jomās, kā arī ir iekļauti saraksti un statistikas dati, kas atspoguļo Līguma pārkāpšanas gadījumus⁽⁸⁾.

3. Vispārīgas piezīmes

3.1. Ziņojumā un pielikumā iekļautajos darba dokumentos (kas dažkārt ir grūti saprotami) ir norādīts, ka dažas dalībvalstis vēl joprojām saskaras ar grūtībām direktīvu transponēšanas noteikumu izstrādē. Lai arī teorētiski pārņemšana liekas vienkārša, praksē nākas saskarties ar to, ka Kopienas tiesībās izmantotajiem jēdzieniem nav ekvivalenta valsts tiesību terminoloģijā⁽⁹⁾ vai nav norādīts uz dalībvalstu tiesībām minēto jēdzienu nozīmes un satura atspoguļošanā⁽¹⁰⁾.

3.2. Lai direktīvas īstenotu, pastāv dažādas iespējas, proti, gan fakultatīvie noteikumi, kas dalībvalstīm dod salīdzinoši lielu rīcības brīvību savu transponēšanas pasākumu izvēlē, gan preskriptīvie, respektīvi, obligātie noteikumi, piemēram, definīcijas, saraksti vai tabulas ar vielām, priekšmetiem vai produktiem — saskaņā ar šiem noteikumiem dalībvalstīm jāīsteno "vienkārši transponēšanas pasākumi", lai pārņemtu attiecīgās direktīvas noteikumus.

3.3. Jaunu noteikumu uzdevums ir garantēt tiesisko palāvību, proti, jāizvairās no tā, lai valsts tiesību aktos nepārņemtu pārlieku plašus vai pretrunīgus noteikumus. Tāpēc jānodrošina līdzsvars starp tiešu pārņemšanu un pārāk brīvu transponēšanu.

3.4. Direktīvu transponēšana nenozīmē tikai Kopienas tiesību jēdzienu iekļaušanu valsts tiesību aktos; tas ir arī konkrēts process. Tāpēc tad, kad direktīva ir publicēta Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, dalībvalstīm vajadzētu paātrināt tās transponēšanu, nosakot, ka par īstenošanu atbildīgajām valsts iestādēm (kuru rīcībā varētu būt un vajadzētu būt šim mērķim izveidotai aktualizētai datu bāzei) jāsadarbjas ar citu dalībvalstu iestādēm, izmantojot tīklu, kas dotu iespēju dalīties pieredzē un apspriest grūtības attiecīgo noteikumu transponēšanā.

⁽⁷⁾ OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.

⁽⁸⁾ COM(2008) 777 galīgā redakcija, SEC(2008) 2854 un SEC(2008) 2855.

⁽⁹⁾ Eiropas Kopienas Tiesas spriedums, 2003. gada 26. jūnijs, Komisija pret Francijas Republiku, C-233/00, Krājums S I-66. lpp.

⁽¹⁰⁾ Eiropas Kopienas Tiesas 2000. gada 19. septembra spriedums, *Linster*, C 287/98, Krājums S I-69. lpp.

3.5. Komisija norāda, ka

— jārisina problēma, kas saistīta ar direktīvu būtiski novēlotu transponēšanu,

— pastiprināti jāīsteno preventīvi pasākumi, tostarp jāizvērtē īstenošanas un atbilstības problēmas, veicot ietekmes novērtējumus,

— jāuzlabo informācija un neformālas problēmu risināšanas iespējas, kas pieejamas iedzīvotājiem un uzņēmumiem, un

— vispirms jāizskata svarīgākie gadījumi un ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm jānodrošina, lai pārkāpumu gadījumos pēc iespējas ātrāk rastu korigējošus risinājumus.

3.5.1. Komiteja atzinīgi vērtē 3.5. punkta pēdējā ievilkumā minēto norādi par prioritāšu noteikšanu pārkāpumu izskatīšanā. Turklāt tā apzinās, ka, nosakot prioritātes, nav pietiekami pieņemt tikai tehniskus lēmumus bez ārējas pārbaudes, kontroles vai pārredzamības; ir nepieciešami arī politiski lēmumi. Tādēļ Komisijai, lai pieņemtu lēmumus par prioritārā kārtā izskatāmiem pārkāpumu gadījumiem, vajadzētu apsprieties ar pilsonisko sabiedrību. Tomēr atzinīgi Komiteja vērtē to, ka ir ņemti vērā tās iepriekšējie ieteikumi, īpaši ieteikums transponēšanas procesa sagatavošanā apsprieties ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām, sociālajiem partneriem, ekspertiem un speciālistiem⁽¹¹⁾.

3.5.2. Turklāt Komiteja atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos arī turpmāk prioritāšu lokā iekļaut problēmas, kas ievērojami ietekmē pamattiesības un personu brīvību pārvietošanos. EESK atzinīgi vērtē arī Komisijas apņemšanos pirmām kārtām izskatīt pārkāpumus, kas negatīvi ietekmē daudzus iedzīvotājus, viņiem kaitē atkārtoti vai ievērojami ietekmē viņu dzīves kvalitāti.

3.6. Komiteja vēlas izmantot iespēju, lai aicinātu piemērot proaktīvāku pieeju, proti, tā ierosina ievērot vairākus kritērijus, kas atvieglotu Kopienas tiesību aktu īstenošanu, tostarp

— Kopienas līmenī izstrādāt vieglāk transponējamus noteikumus, jo tādējādi var nodrošināt konceptuālo saskaņotību, kas nepieciešama tiesiskās palāvības garantēšanai, un nodrošināt salīdzinošu stabilitāti. Dalībvalstu tiesas 2007. gadā 265 gadījumos saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 234. pantu lūdza Eiropas Kopienas Tiesu sniegt prejudiciālu nolēmumu⁽¹²⁾,

⁽¹¹⁾ OV C 24, 31.1.2006., 39. lpp., OV C 24, 31.1.2006., 52. lpp.

⁽¹²⁾ COM(2008) 777 galīgā redakcija, SEC(2008) 2855, VI pielikums, 1. lpp.

— pirms direktīvas priekšlikumu apspriešanas izstrādāt precīzu, pastāvīgi atjaunināmu atbilstības tabulu (dažas dalībvalstīs jau piemēro šādu pieeju, un šī prakse būtu jāpārņem visām dalībvalstīm),

— lai nodrošinātu direktīvas sekmīgu transponēšanu, izstrādāt mērķtiecīgas norādes uz direktīvas fakultatīvajiem vai obligātajiem noteikumiem, piemēram, direktīvas pielikumā pievienotas tabulas.

3.7. Komiteja tomēr norāda arī uz tām jomām, kurās, plānojot, izstrādājot un transponējot noteikumus, vajadzētu piemērot proaktīvu pieeju⁽¹³⁾. Tāpēc EESK atzīmē, ka noteikumi un regulējums ne vienmēr ir vienīgais un labākais veids, kā sasniegt vēlamās mērķus; dažkārt vislabākais veids, kā regulējošās iestādes var sekmēt vēlamā mērķu sasniegšanu, ir atturēties no regulējuma un vajadzības gadījumā veicināt pašregulāciju un kopregulāciju. Šādos gadījumos nozīmīgākie subsidiaritātes, proporcionālītātes, piesardzības un ilgtspējas principi iegūst jaunu nozīmi un vērienīgumu.

4. Īpašas piezīmes

4.1. Jāatzīmē, ka 2007. gadā tika konstatēti 1 196 jauni pārkāpumu gadījumi, kad dalībvalstis nebija paziņojušas par Kopienas direktīvu transponēšanas pasākumiem vai kavējušas ar šādas informācijas sniegšanu. Noteiktais maksimālais periods⁽¹⁴⁾, kura laikā Komisija var vērsties Eiropas Savienības Tiesā, ir 12 mēneši, kuru laikā jātaisa spriedums vai lieta jāizbeidz arī tad, ja jāveic padziļināta lietas apstākļu izpēte. Komiteja uzskata, ka gadījumos, kad nav vajadzīga īpaša analīze vai novērtējums, būtu jārikojas ātrāk. Komisijai būtu efektīvāk jāīsteno pārkāpumu izskatīšanas procedūras, sevišķi paātrinātā procesa piemērošana novēlotas transponēšanas gadījumā.

4.1.1. Vienlaikus ir jāsecina, ka attiecībā uz 99,4 % pieņemto direktīvu (dati par 2009. gada septembri) dalībvalstis bija paziņojušas par saviem transponēšanas pasākumiem⁽¹⁵⁾.

4.2. Komiteja atbalsta ieceri sekmēt tīklu darbību un informācijas apmaiņu starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par direktīvu transponēšanu, ja vien šī sistēma neradīs lielākus pārvaldes izdevumus vai nekļūs nepārredzamāka kā līdz šim.

⁽¹³⁾ OV C 175, 28.7.2009., 26. lpp.

⁽¹⁴⁾ Eiropas Komisija 2009. gadā pieņemtajās pārskatītajās Komisijas pamatnostādnēs par ietekmes novērtējumu jau ir uzlabojusi ieviešanas prasību ietekmes novērtējuma procedūru (http://ec.europa.eu/governance/better_regulation/impact_en.htm#_guidelines). Komisija arī iecerējusi pieņemt politisku paziņojumu par LESD 260. panta piemērošanu gadījumos, kad Eiropas Savienības Tiesa var valstij uzlikt sodanādu.

⁽¹⁵⁾ Skatīt: http://ec.europa.eu/community_law/directives/directives_communication_lv.htm.

4.3. Komiteja uzskata, ka citi mehānismi problēmu risināšanai, piemēram, Iekšējā tirgus problēmu risināšanas tīkls (SOLVIT), Iekšējā tirgus informācijas sistēma (IMI)⁽¹⁶⁾, Komisijas ieteiktā sistēma informācijas apmaiņai saistībā ar darba ņēmēju norīkošanu darbā⁽¹⁷⁾ un projekts *EU PILOT* nodrošina labas iespējas samazināt Komisijas darba apjomu pārkāpumu izskatīšanā, ja tā arī turpmāk sistemātiski pārbaudīs transponēto noteikumu atbilstību, pamatojoties uz riska analīzi.

4.4. Komiteja piekrīt norādei Komisijas ziņojumā, ka ir “vajadzīga Komisijas un dalībvalstu nepārtraukta un aktīva sadarbība”. Šī sadarbība būtu vēl efektīvāka, ja tā aizsāktos agrākā posmā un valstu iestāžu ierēdņi saņemtu apmācību Kopienas tiesību īstenošanas jautājumos. Komisija varētu sniegt ieguldījumu nepieciešamās apmācības apzināšanā.

4.5. Komiteja uzskata, ka Eiropas portālā jāpaplašina informācija par dažādiem sūdzību iesniegšanas mehānismiem, tādējādi uzlabojot informācijas sniegšanu pilsoniskajai sabiedrībai un sabiedrībai kopumā. Pašlaik “vidusmēra iedzīvotājiem” ir grūti saprast, kādos gadījumos viņi var iesniegt sūdzību Komisijai un vai citi tiesiskās aizsardzības veidi ir labāki, piemēram, valstīs noteiktā strīdu izšķiršanas kārtība vai vērsšanās pie valsts ombuda⁽¹⁸⁾.

4.6. Komiteja atzinīgi vērtē Komisijas jauno darba metodi (*EU PILOT*), kas dod iespēju Komisijai iesniegtos informācijas pieprasījumus un sūdzības tieši pārsūtīt attiecīgajai dalībvalstij, ja ātri ir jāuzzina tajā pastāvošā faktiskā vai tiesiskā situācija.

4.7. Turklāt būtu jāapsver Eiropas mēroga kolektīvo prasību mehānismu ieviešana, lai papildinātu iniciatīvas⁽¹⁹⁾, ko pašreiz izstrādā patērētāju aizsardzības un konkurences tiesību jomā, lai tādējādi dalībvalstīs stiprinātu pašregulācijas mehānismus.

4.8. Komisija ir izveidojusi tīmekļa vietni “Kopienas tiesību piemērošana”⁽²⁰⁾, kurā ir atspoguļota svarīga informācija par Kopienas tiesību aktu piemērošanu, ievērojot izņēmumus, kas saistīti ar sabiedrības interešu aizsardzību atbilstoši tiesu praksē noteiktajiem principiem.

⁽¹⁶⁾ CESE 1694/2009, 5.11.2009., “Izmantot vienotā tirgus priekšrocības, veicinot ciešu administratīvo sadarbību”.

⁽¹⁷⁾ OV C 85, 04.04.2008., 1. lpp.

⁽¹⁸⁾ Skatīt: http://ec.europa.eu/community_law/your_rights/your_rights_lv.htm.

⁽¹⁹⁾ OV C 128, 18.05.2010., 97. lpp.

⁽²⁰⁾ Skatīt: http://ec.europa.eu/community_law/index_lv.htm.

4.8.1. Sabiedrības interešu aizsardzība ir pamatots iemesls atteikumam piekļūt oficiālām paziņojuma vēstulēm un pamatotiem atzinumiem, kas izstrādāti par pārkāpumu tiesvedību un ir saistīti ar pārbaudēm, izmeklēšanu un tiesvedības procesiem ⁽²¹⁾. Svarīgi tomēr norādīt, ka Komisija nedrīkst pati sev noteikt ierobežojumus un atteikt pieeju visiem dokumentiem, kas norādīti kāda iedzīvotāja iesniegtajā pieprasījumā, kā iemeslu šādai rīcībai minot sabiedrības interešu aizsardzību saistībā ar iespējamo pārkāpumu izskatīšanas procedūras uzsākšanu ⁽²²⁾.

4.9. EESK arī ierosina attiecīgajās tīmekļa vietnēs sniegt pieejamo informāciju un tajā publiskot pieņemtos Komisijas lēmumus saistībā ar pārkāpumiem, sākot no sūdzības reģistrē-

šanas līdz pārkāpuma izmeklēšanas beigām, kā arī vienmēr ņemot vērā sabiedrības interešu aizsardzību, kā noteikts tiesu praksē, jo Komiteja uzskata, ka efektīvas politikas pamatā ir efektīva informācijas un saziņas sistēma.

4.10. Pēc Komitejas ierosmes Komisija pirmo reizi ir apspriedusies ar EESK par “Gada pārskatu par Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzību”. Komiteja ierosina Komisijai arī turpmāk tai lūgt regulāri izstrādāt šādus atzinumus, lai organizētā pilsoniskā sabiedrība varētu paust viedokli par Kopienas tiesību piemērošanu, tādējādi stiprinot tiesību aktu piemērošanas praksi Eiropas Savienībā.

Briselē, 2010. gada 29. aprīlī

*Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
priekšsēdētājs
Mario SEPI*

⁽²¹⁾ Pirmās instances tiesas 1997. gada 5. marta spriedums — WWF UK (*World Wide Fund for Nature*) pret Eiropas Kopienas Komisiju. Lieta T-105/95, 63. un turpmākie punkti.

⁽²²⁾ Pirmās instances tiesas 2001. gada 11. decembra spriedums lietā T-191/99, *David Petrie* un citi pret Komisiju Kopienas Komisiju.